

Відповідно до сутності та цілей стратегій управління економічною безпекою підприємств систематизовано заходи підтримувального, стабілізаційного і забезпечувального характеру, основні інструменти їх реалізації (2). Визначено, що реалізація стратегій реагування за слабкими і параметричними сигналами має координуватись службою економічної безпеки та комітетом з розвитку, а стратегія за системними сигналами – службою економічної безпеки та антикризовим комітетом. Їх реалізація має супроводжуватись формуванням внутрішньо-організаційної методології управління економічною безпекою підприємств.

Список використаних джерел і літератури

1. *Соломянюк Н. М.* Оцінка впливу оточуючого середовища на стратегічні плани підприємства в умовах невизначеності: Автореф. дис... канд. екон. наук: 08.06.01 / Національний ун-т харчових технологій. - К., 2005. - 21с.
2. Стратегії економічного розвитку в умовах глобалізації : [монографія] / [За ред. д-ра екон. наук, проф. Д. Г. Лук'яненка]. — К.: КНЕУ, 2001. — 538 с.
3. Стратегія економічного і соціального розвитку України (2004-2015 роки) "Шляхом Європейської інтеграції" / Авт. кол.: А.С. Гальчинський, В.М.Геєць та ін.; Нац. ін-т стратег. дослідж., Ін-т екон. прогнозування НАН України, М-во економіки та з питань європ. інтегр. України.- К.: ІВЦ Держкомстату України, 2004.- 416 с.

*Веремєєва Тетяна Ігорівна, здобувачка,
Київський національний університет будівництва і архітектури*

ІНТЕГРАЦІЯ ПІДХОДІВ ЯКОСТІ СИСТЕМ АДМІНІСТРУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ

Сучасне бізнес-середовище характеризується динамічністю, оперативністю, непрогнозованістю, складністю взаємовідносин і взаємовпливів тощо. Це зумовлює необхідність формування дієвих систем адміністрування в управлінні підприємствами, за допомогою яких можна більш ефективно прогнозувати зміни кон'юнктури ринку, ухвалювати

управлінські рішення, планувати дії, а також оптимізувати ресурсне забезпечення управлінських процесів. Теоретичне обґрунтування сутності поняття «адміністрування» є ключовим завданням на шляху до вдосконалення побудови та використання відповідних систем адміністрування.

Вивчення теорії і практики дає змогу зробити висновок про те, що поняття «адміністрування» доволі часто вживається у вітчизняній та іноземній науковій літературі, однак, здебільшого, без належного теоретичного обґрунтування його змісту. Так, найбільш поширеним це поняття є в оподаткуванні, де активно застосовується словосполучення «адміністрування податків», а також в публічному управлінні (поняття «публічне адміністрування»). У літературі розглянуто і трактування понять «кадрове адміністрування», «адміністрування митних ризиків», «державне адміністрування», «адміністрування державно-приватного партнерства» та низки інших.

Узагальнення літературних джерел засвідчило неоднозначність й різноспрямованість у розумінні сутності поняття адміністрування, а також дало змогу виокремити низку основних підходів до трактування його змісту: як процесу, як окремого виду управлінської діяльності, як уміння і навик, як функції менеджменту, як управлінської діяльності, як стилю управління, як виду менеджменту тощо. Використання інструментів морфологічного аналізу, врахування положень адміністративного менеджменту, вивчення практичного досвіду, а також результати виявлення переваг і недоліків кожного із підходів до розуміння поняття «адміністрування» дали змогу обґрунтувати доцільність його трактування як виду управлінської діяльності, який на засадах документації, діловодства, інформаційного забезпечення та формалізування управлінських процедур забезпечує цілеспрямований вплив керівної підсистеми на керовану за усіма етапами технології управління. Отже, адміністрування запропоновано розглядати як окремий вид управлінської діяльності, що проникає усі рівні управління в організації (1).

За результатами досліджень системи адміністрування в управлінні підприємствами з урахуванням євроінтеграційних процесів запропоновано трактувати як комплекс упорядкованих взаємопов'язаних елементів, які, утворюючи певну цілісність та єдність, забезпечують цілеспрямований вплив керівної підсистеми на керовану за усіма етапами технології управління на засадах документації, діловодства, інформаційного забезпечення та формалізування управлінських процедур (рис. 1).

Ефективні системи адміністрування в управлінні підприємствами з урахуванням євроінтеграційних процесів дають змогу керівникам усіх рівнів управління генерувати нові бізнес-ідеї й оперативно реагувати на зміни середовища функціонування шляхом ухвалення відповідних управлінських рішень. Вони сприяють і налагодженню дієвого як прямого, так і зворотного зв'язку в межах процесу менеджменту, а також забезпечують збалансованість бізнес-процесів на підприємстві.

Тісно пов'язаними є також системи адміністрування в управлінні підприємствами із забезпеченням ефективності виробничо-господарської діяльності. Зокрема, вони дають змогу аналізувати доходи і витрати, діагностувати рівень ефективності діяльності окремих підрозділів, ідентифікувати при цьому сильні та слабкі боки тощо. Окрім того, завдяки цим системам створюються передумови для правильного поставлення цілей фінансового характеру як для компанії загалом, так і для кожного окремого працівника (2).

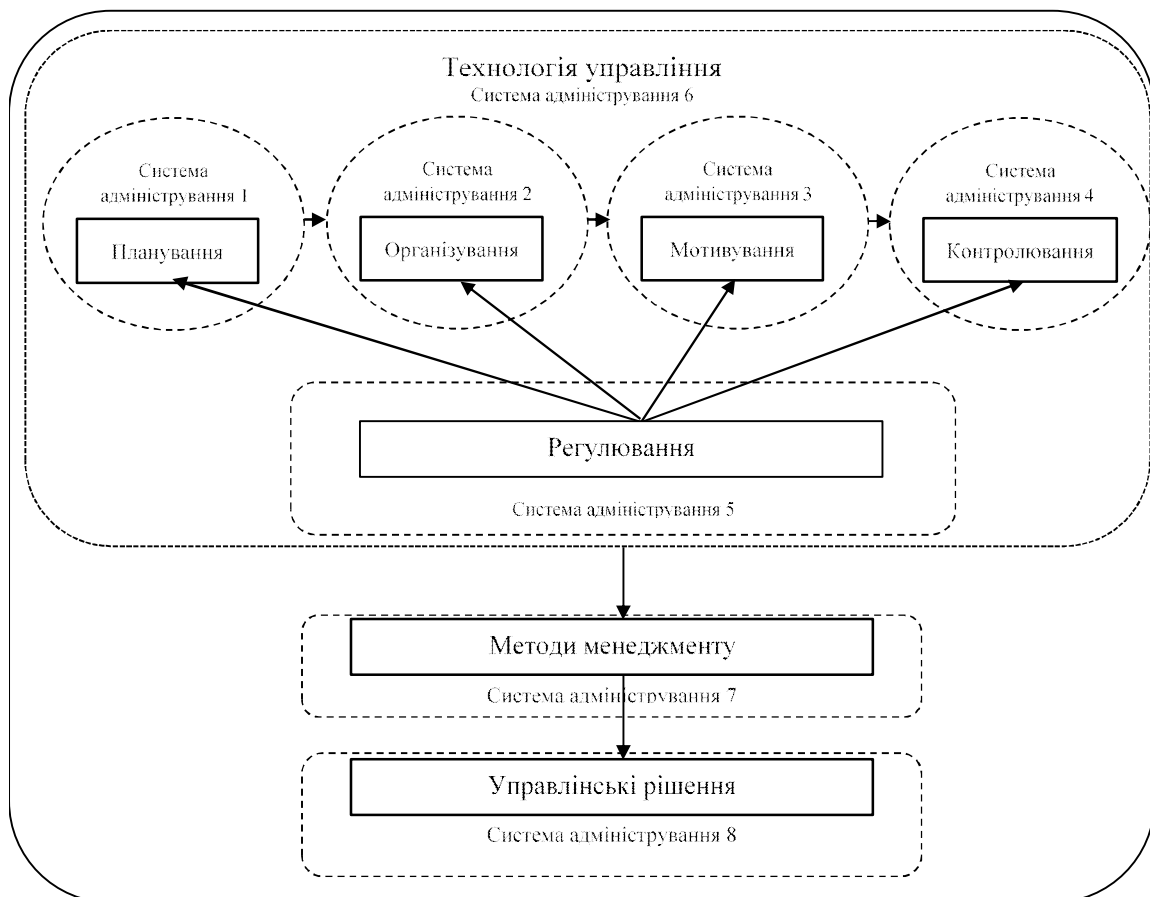

Рис. 1. Місце систем адміністрування в управлінні підприємствами за основними процесами менеджменту

Розгляд адміністрування в управлінні підприємствами з позиції системного підходу дав змогу виокремити й охарактеризувати ключові елементи таких систем, а саме: документацію, діловодство, інформаційне забезпечення та формалізування управлінських процедур. Наведено й охарактеризовано основні ознаки класифікації документації у системах адміністрування підприємств, зокрема, за тиражованістю, за змістом, за формою, за місцем у менеджменті, за призначенням, за формою подання, за складністю, за способом формування, за рівнем захисту, за порядком формування, за стадіями побудови, за спрямуванням, за джерелом формування, за відповідністю нормам права, за рівнем формування, за часовим інтервалом змістового наповнення та за обов'язковістю формування.

Список використаних джерел і літератури

1. *Градов А.П.* Економічна стратегія фірми: монографія / А. П. Градов– СПб: Спец. Лит., 1995.– 284 с.
2. *Гранатуров В. М.* Аналіз підприємницьких ризиків: проблеми визначення, класифікації та кількісної оцінки : монографія / В. М. Гранатуров, І. Б. Литовченко, С. К. Харічков ; за наук. ред. В. М. Гранатурова. – Одеса : ІПРЕЕД, 2003. – 175 с.
3. *Григорьев В. В.* Оценка предприятия: теория и практика: монографія / В. В. Григорьев, М. А. Федотова – М. : Инфра-М, 1997. – 320с.

*Кістіон Дмитро Володимирович, аспірант
Київський національний університет будівництва і архітектури*

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНІ ЗАХОДИ АНТИСИПАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

При формуванні та обґрунтуванні управлінських рішень щодо розвитку промислового підприємства в умовах складної кризи пропонується розрізняти такі види складних криз:

- складна криза, коли усі складові кризи є внутрішніми;
- складна криза, коли усі складові кризи є зовнішніми;